

2018

Scharrelen langs de Franse westkust

Vol met info over de havens en wat we dit jaar varen.
Verdere impressies staan op het weblog.

Mei

Met een mooi zonnetje van de winterstalling in la Roche Bernard vertrokken naar de sluis bij Arzal en daar zonder problemen naar buiten gevaren. Op de motor naar Crouesty omdat er geen wind was. Crouesty blijft een wat kil vakantieplaatsje met een viertal enorme botenbassins maar je kunt er mooi wandelen. Als je aan de noordkant via het dorpscentrum loopt kun je daarna het kustpad volgen terug naar de haven. Een zeer aan te bevelen wandeling van twee en een half uur. Het rondje naar de punt aan de zuidzijde is korter, maar goed voor een avondwandeling met Ollie.

In Port Haliguen op het schiereiland Quiberon zijn ze bezig met het opknappen en vergroten van de haven. De werkzaamheden moeten duren tot december 2019. Dat betekent dat er minder bezoekersplaatsen zijn, de visiteurs-steiger wordt ingenomen door vissersbootjes maar voor ons was er nog een box. Ook hier valt mooi te wandelen: eerst het schiereiland oversteken en dan via het kustpad de punt om. Al met al een krappe drie uur lopen.

Naar la Trinité was het lekker zeilen. Het zijn hier kleine stukjes maar we genieten er niet minder van. Het plaatsje is druk en levendig met een hele volle bezoekerssteiger. Ook hier kun je weer mooi wandelen want ook hier loopt de GR 34. De blauwe rondwandeling van 6 km hebben we twee dagen achter elkaar gedaan. Het kustpad blijft mooi langs de zoutpannen.

We moesten terug naar Crouesty om de nagekeken buitenboordmotor op te halen. Op Hemelvaartsdag was natuurlijk alles dicht. Dat werd op vrijdag een drama want volgens de motorman was onze Suzuki min of meer overleden. Na een fikse ruzie over de transportkosten van de rubberboot (moet de klant betalen voor het transport van de fabrikant naar de dealer? Volgens mij niet.) hebben we het motortje mee genomen. We beslissen binnenkort wat we er mee doen.

In Vannes hebben we afgemeerd midden in de stad na meegesleept te zijn door het tij de Golfe de Morbihan in. Het blijft een prima haven. Het nadeel is alleen dat de wasgelegenheden wat ver van de aanlegplaatsen af liggen. Maar het is zeer sfeervol. Er stond nauwelijks wind, waardoor we, met stroom achter, anderhalf keer zoveel over de grond hebben gevaren als door het water. Stroomrafelingen alom en tot 5 kts. mee, ondanks de lage coëfficiënt.

Er uit was de stroom veel feller, tot 7. Vervolgens rustig naar Piriac om er in te kunnen over de klep. Op het laatste moment trok de wind aan van 10 kts naar 30, maar we zijn goed geland. Piriac is vertrouwd en aangenaam, hoewel het weer nog altijd iets te wensen overlaat. Nou ja, in elk geval regent het niet meer. De wandeling via de vélocean en terug over het kustpad (10 km) was mooi, vooral omdat we een deel ervan niet kenden. We hadden de vorige keren de shortcut genomen. Dat moet je niet doen.

Op de 16e hadden we de eerste haven waarvoor we moesten betalen (€ 26,05). Herbaudière is slaperig buiten het seizoen, de supermarkt heeft nauwelijks iets, maar het is behoorlijk weer dus waar klagen we over?

Port la Vie is een haven waar je geweldig wordt opgevangen. Dat moet ook wel met een vrij sterke stroom inlopend in de haven (we zaten op halftij bij een coëfficiënt van 101). Ze wachten je op en helpen bij het aanleggen wat niet nodig was, ondanks wind tegen 2 kts stroom. Hanneke blijft daar een meester(es) in. Het plaatsje zelf is niet zo heel erg bijzonder. Een oud vissersdorp dat probeert iets mee te pakken van het toerisme maar daar niet helemaal in slaagt. Maar het is vriendelijk en het strand is er prachtig.

Rustig doorgezeild naar Bourgenay. Het heeft niets behalve een vakantiepark maar de omgeving is zeer aangenaam. De mensen zijn vriendelijk, je kunt er prachtig wandelen, het sanitair is goed en er zijn terrasjes. Da invaart kan bij laag water problematisch zijn. We hebben nog een uurtje gewacht maar achteraf was dat niet nodig. Ook nu zou er bij laag water ongeveer 2 meter hebben gestaan bij een coëfficiënt van ongeveer 90.

Om Hannekes verjaardag te gaan vieren en om onze zoon Igor te ontmoeten zijn we teruggevaren naar les Sables d'Olonne. De haven aan de Quai Garnier, die we kunnen "betalen" met ons passeport escales, is bijna leeg. De wasmachines en -drogers zijn gratis dus daar profiteren we van. En het sanitair is er goed dus wat wil je meer.

Via een nachtje Bourgenay zijn we doorgevaren naar het drukke Saint Martin de Ré, een betaalhaven voor € 22,40 p.n. De verstopte rondwandeling door de lege slotgracht van de Vauban vestingwerken blijft mooi met zijn loslopende, nieuwsgierige ezels. Verder een prima haven met goed sanitair.

Na drie dagen weer terug naar les Sables d'Olonne om Igor op de trein te zetten en uitgebreid de was te doen. Dankzij de geweldige dienstregeling van de SNCF was het niet mogelijk de trein te nemen vanaf la Rochelle. De reisplanner gaf al aan dat je het eerste stuk alleen met de auto kon doen (sic!).

Naar Ars en Ré hebben we vaart moeten minderen om op het tij aan te kunnen komen. Dus op een klein lapje genua met de wind op 120 graden naar de invaart gesukkeld. Dat was nodig ook want de geul valt op kaartvlak zo hier en daar 2,7 m droog. Het laatste stuk was verwarrend. Midden in de vaargeul staan staken die dienen als rode tonnen. Ik had dat niet goed geïnterpreteerd en dus zaten we ineens op 1,9 m iets meer dan een uur voor HW. Tussen de staken en de groene tonnen is het geen probleem, daar is het dik 3. Maar het is dus zaak goed de groene kant van de invaart te houden. De haven bestaat uit 2 delen. Passanten kunnen in het

Bassin de la Criée, midden tussen de weilanden op tweehonderd meter van het centrum rechts gaan liggen of in de binnenhaven die, gek genoeg, Bassin de la Prée heet. Het sanitair is prima. De haven is niet de goedkoopste met € 25,10 in het middenseizoen.

La Rochelle blijft mooi, les Minimes blijft een botenparkeerplaats. We moeten er heen voor een zeilmaker, anders had ik hem liever overgeslagen. Het is zeer efficiënt met personeel in bedrijfskleding en de wificode per sms, maar verder niet aantrekkelijk. Hij hoort bij ons

passeport. Voor de douches moet je wel apart betalen: € 1.

Juni

Dankzij een kapotte waterpomp hebben we langer dan gepland in les Minimes gelegen. We moesten € 29,30 per nacht afrekenen, maar hadden dan wel weer een nacht gratis.

De haven van la Douhet werd net uitgebaggerd dus daar konden we niet in. Saint-Denis kennen we, dat was een goed alternatief. Ook een haven die je alleen rond hoog water kunt aanlopen maar hij ligt er vlak bij. We hebben twee nachten betaald (€ 22,40 p.n.) maar mochten dan wel drie dagen blijven. Het sanitair hoort er thuis in de eredivisie! In het weekend is Douhet wel weer in te varen, dachten we. Toen we er langsfietsen werd ons verteld dat de haven in elk geval tot na het volgende weekend, over een dikke week, niet aanvaardbaar is.

Ook in Boyardville wordt tot april 2019 aan de haven en de kade van de rivier gewerkt, maar dat levert geen problemen op. Het stadje is nietszeggend maar de omgeving is mooi met een prachtig strand, bos dichtbij, zoutpannen om doorheen te fietsen en uitstekend sanitair. De invaart is oppassen. Hij is aan de groene kant behoorlijk verzand. De ebstream is stevig, maar daar ga je pas echt last van krijgen als de sluisdeur gesloten is. Niet dus. De haven hoort bij de club.

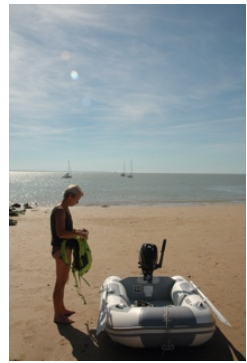
Rochefort, 12 nM de rivier de Charente op ook. Ondanks het springtij viel de stroom tegen waardoor we maar net de sluis binnen konden. Die opent slechts een half uur na hoog water. Het stadje is interessant voor mensen die geïnteresseerd zijn in de Franse zeevaartgeschiedenis. Verder is het niet erg bijzonder. Het sanitair is uitstekend, maar het havenfront mist de terrasjes en winkeltjes die andere havens kenmerken. Het geheel maakt een wat verlopen indruk, maar men is aan het opknappen.

We waren van plan aan een boei bij Île d'Aix te gaan liggen maar daarvoor stond er teveel golfslag. Dus zijn we doorgevaren naar la Rochelle, om vandaar terug te gaan naar Boyardville. La Rochelle blijkt nog even link bij het aanlopen op laag water met een hoge coëfficiënt. In de haven lagen we vast en bij de aanloop hadden we 2,0 m in de vaargeul.

Over Boyardville heb ik alles al geschreven, behalve de prijs voor een nacht (middenseizoen): € 19,65. We konden drie nachten afrekenen met passeport en er één betalen. Dat mag niet volgens de club, maar men neemt de regels hier niet zo nauw.

Île d'Aix heeft ankerplaatsen en meerboeien aan de NO en ZW kant. Wij zijn aan op laatste locatie gaan liggen voor het strand en vlak bij de twee opvallende vuurtorens. Het eiland is paradijslijk met zijn smalle straatjes en alom tegenwoordige stokrozen.

Met de mast op het dek zijn we beland in les Minimes. Tijdens een enorme windvlaag brak de voorstag waardoor de mast achterover viel en op de boot terecht kwam. Gelukkig kwamen wij met de schrik vrij en konden we naar de haven motoren, waar we opgewacht werden door een bootje van de capitainerie dat ons naar de botenkraan heeft gebracht.

Juli

De reparatie van de boot heeft nogal even geduurd. Pas na vijf weken konden we met een nieuwe verstaging en met een nieuwe voorstag weer op weg. La Rochelle berekent drie dagen betalen, vier liggen, zes dagen betalen voor een week en drie weken (18 dagen) betalen voor een maand. Dat kostte ons € 528 voor die maand (wat overigens door de verzekering wordt vergoed). Via de westkant van Île de Ré zijn we naar Bourgenay gevaren. Dat is weliswaar om maar het was gunstiger om de wind niet de hele tijd op de kop te hebben. Uiteindelijk was het 12 mijl verder. Het is levendig in het vakantiepark, de terrasjes zitten vol. Maar daar is het ook vakantietijd voor.

Volgende stop was Port Joinville op Île d'Yeu. Een mooie, goed geoutilleerde haven met nieuw sanitair en met een leuk, levendig stadje. En dan hebben we het nog niet over het fantastische eiland. We kenden het al en liggen er weer gewoon met ons passeport. Bovendien hebben we er de startaccu kunnen vervangen. Die bleek in de terminale fase beland waardoor de motor nauwelijks wilde starten.

Vervolgens zijn we naar l'Herbaudière gevaren, waar we in dit seizoen € 31,50 betalen. Al het sanitair is nu open, dat dan weer wel.

Augustus

Alleen op de genua zijn we de baai van Bourgneuf overgestoken om in Pornic te komen. We hadden goed gegokt. Vanaf Yeu was er vandaag niet te zeilen geweest, gisteren wel. Vandaag ging het zeilen ook zeer voorspoedig. We hebben twee nachten met het passeport betaald, daarna moesten we € 39,00 per nacht afrekenen. Ondanks dat blijft Pornic een pareltje met zijn droogvallende binnenhaven, de oude bovenstad en het kasteel van Blauwbaard, die van de zes vrouwen.

Daarvandaan zijn we mooi naar Piriac gezeild. Ze hadden de code van de douches niet veranderd. De volgende dag hebben we een rondje gemaakt naar het vogelreservaat Île Dumet. Er ligt daar een prachtig baaitje waar we hebben geankerd in 6 m water. Jammer dat het grootste deel van het eiland niet bezocht mag worden, zeker niet met een hondje bij je.

Naar Hoëdic hebben we gesukkeld bij windkracht twee, maar dankzij de motor voor de laatste vijf mijl is het anker uitgegoid in 5 meter water bij LW aan de NNO kant van het eiland voor een zandstrandje. Weer zo'n paradijslijk plekje bij mooi weer en een vlakke zee.

In de ochtend trok de wind teveel aan om ons plan van ankeren bij Houet te verwezenlijken, dus zijn we naar Crouesty gegaan. Daar heb ik alles al over geschreven.

Volgende stop was Port Haliguen (Quiberon). Men vordert met de renovatie van de haven. Verder is het al beschreven, op het punt na dat je uit moet kijken dat je niet te ver naar binnen gaat liggen aan de pontons aan bakboord. Daar wordt het ondiep. Wij zouden in dit seizoen € 34 betalen, zonder ons passeport.

We zijn overgestoken naar Belle Île omdat de stroom en de wind te ongunstig waren voor Lorient, onze oorspronkelijke bestemming. In dit seizoen is het druk in de binnenhaven. Je ligt drie tot vier dik maar het is zeer levendig. Het sanitair werkt met een kaartje, te verkrijgen bij de capitainerie. De douches zijn € 1,00. De haven hoort bij de club dus de prijs is me onduidelijk.

Ook Lorient is op laag water moeilijk aan te lopen bij springtij (coëff was 109). We werden binnengeloodst door de havenmeester nadat we vast hadden gezeten. De haven is saai, de stad is

helemaal niets maar het sanitair is prachtig (met gratis sauna). De vier havens in en rond Lorient horen allemaal bij de club. Een van deze havens, Port Louis, is veel sfeervoller met een Vaubanmuur en een fort van dezelfde ontwerper, pittoreske straatjes en dezelfde kwaliteit sanitair. Kortom, als we hier nog terugkomen weten we het wel.

Doëlan, 13 mijl noordelijker is een haventje zonder steigers waar je aan ankerboeien kunt liggen. Het hoort bij de club en is in het bezit van sanitair. Het plaatsje is prachtig aan de smalle inham landinwaarts. Behalve een tweetal restaurants heeft het niets, maar het is mooi genoeg om er twee nachten te blijven liggen. Daarvoor moet het wel erg rustig weer blijven, maar dat is nu het geval. Onze pilot noemt het niet voor niets een pareltje.

Op vrijdag aankomen in Concarneau betekent dat de haven vol ligt met Glenan huurboten die hier hun thuishaven hebben. Druk dus! Gelukkig hadden ze nog een box voor ons dicht bij de ommuurde

"gesloten" stad van, uiteraard, Vauban. Het sanitair is beperkt open tot 20:30, de kwaliteit is uitstekend, alleen je moet een beetje raar doen met een (gratis) kaartje voordat er warm water komt. Prijzen weten we niet, sinds dit jaar hoort Concarneau bij de club.

Sainte-Marine ook, maar bij het havenkantoor bleek dat we € 30,10 hadden uitgespaard. Daarvoor krijg je dan een mooie plek op de rivier de Odet, prima sanitair en een lieflijk plaatsje met als hoogtepunt het prachtig gerenoveerde 16e eeuwse kerkje aan de haven. Alweer een aanrader, mooier dan Benodet aan de overkant. Maar daar heb je behoorlijke winkels. Er gaat in het seizoen een pontje over de rivier.

De Odet zelf is zeer de moeite waard. Je kunt hem een mijl of zeven opvaren richting Quimper voordat het te ondiep wordt. Vier jaar geleden hebben we op dezelfde plek geankerd als nu, aan de Baie de Kérogan in vijf meter modder. Helemaal in de stilte op spiegelglad water. Destijds zijn we met de bijboot naar Quimper gevaren, nu alleen naar de kant. Dat is bij laag water geen succes. De oever is uitermate modderig, je zakt er tot over je enkels in. Daarom hebben we de tweede dag de boot verlegd naar Porz Meillou waar een aanlegplaats is waar kano's verhuurd worden. We hebben er aangelegd aan een ankerboei. Niemand heeft geprotesteerd dus we hebben er overnacht, hier konden we uiteraard wel naar de kant om een mooie wandeling te maken door het bos aan de oever. Het is aan te bevelen de Odet op- en af te varen bij resp. opkomend en afgaand water. Zelfs bij een klein doortij (coëff. 40) was de vloedstroom nog ruim anderhalve knoop. Ik vermoed dat de ebstroom bij springtij een knoop of vijf.

Loctudy is weer lid van de club, anders hadden we in het hoogseizoen € 24 moeten betalen. Het plaatsje stelt niet zo erg veel voor, maar heeft behoorlijk sanitair en een supermarkt op minder dan een kilometer.

Op het zeil zijn we teruggesukkeld naar Ste Marine. Er was niets veranderd.

In Concarneau ook niet, ik wist zelfs het wifi wachtwoord nog.

September

Port la Forêt, vlak bij in dezelfde baai is een rustige haven met splinternieuw sanitair. De haven is net als Concarneau, sinds dit jaar deel van de club. Het dorpje ligt een kwartier lopen weg en heeft alleen een beperkte supermarkt. De omgeving daarentegen is mooi en je kunt er prima wandelen.

En toen weer terug naar Concarneau voor de laatste gratis nacht.

Vervolgens weer naar Port la Forêt.

Het weer was mooi genoeg om te gaan ankeren bij de Îles de Glénan. We lagen op 5,5 m bij HW bij een getijdenverschil van 2,5 meter in zandgrond voor het Île de Penfret. Ondanks het late seizoen lagen de ankerballen bij St. Nicolas behoorlijk vol, van een afstand te zien.

Na een onrustige nacht vanwege de nogal ruige golfslag zijn we doorgezeild naar Port Tudy op Île de Groix. Je kunt er aan ankerballen liggen (€ 18 voor onze lengte tot half september) of in de binnenhaven aan de bezoekerssteiger (€ 29). Wij liggen er gratis want hij hoort weer bij de club. Het sanitair is een paar jaar geleden vernieuwd maar het probleem blijft dat het warme water regelmatig op is. Het eiland is idyllisch met vele wandelmogelijkheden. De bus rijdt buiten het

seizoen alleen als de ferry is aangekomen, maar hij brengt je dan wel op verzoek naar een bestemming binnen zijn route.

De rivier de Etel heeft een beruchte drempel die kan verschuiven. Je moet de haven aanlopen tussen 1 en 1 1/2 uur voor HW. Je kunt worden begeleid door de Sémaphore Etel op marifoonkanaal 13. Men is daar aanwezig op HW -3 tot +2. Wij kregen keurig aanwijzingen (un peu a gauche, continuer tout droit). De vloedstroom was 2,5 kts bij HW -1. De haven is genoeglijk klein met een leuk havenfront. Bij de capitainerie is prima sanitair en een laverie. Etel hoort bij de club en het zonnetje scheen ook nog! Verder gaat er in het seizoen en in de weekenden een pontje dat je de rivier over zet naar de schitterende stranden op de andere oever.

Na twee dagen terug naar Port Louis.

En twee dagen later naar Port Tudy op Île de Groix.

Rustig doorgezeild naar Belle Île, het was er nog een (bijna) even groot gekkenhuis als een maand geleden, hoog- en laagseizoen verschillen blijkbaar niet zo erg.

Na onze twee passeportdagen naar le Crouesty. Jammer dat je altijd stroom tegen hebt als je uit le Palais vertrekt.

Naar Vannes in de Golfe de Morbihan hadden we in elk geval stroom mee. Dat moet ook wel want zelfs aan het eind van het tij staat er op sommige plekken vijf knopen. Vannes blijft een lief stadje met een leuke haven. Ook hier blijven we weer twee nachten.

Terug naar le Crouesty was de coëfficiënt maar 31. We hadden zelfs bij halftij nauwelijks stroom mee, op de laatste twee mijl na, maar daar was het ook maar 2,5 kts. max. Het verschil in afgelegde afstand is afronding.

Vervolgens prachtig doorgezeild van Piriac, de laatste haven voor we weer de Vilaine op gaan. Op dit moment wordt het sanitair vernieuwd met als gevolg dat er even geen stroom en wifi op de kade is en je moet douchen in een portacabin. Dat zal volgend voorjaar wel weer hersteld zijn. We gaan het bekijken.

Via de sluis van Arzal zijn we weer teruggekomen in onze thuishaven, la Roche-Bernard, waar ze trouwens ook wel eens iets aan het sanitair zouden mogen verbeteren. Gelukkig was de code voor dat van de camping niet veranderd.

En zo zit de tocht van dit jaar er weer op.

Reisschema 2018:

Datum	Plaats van aankomst	nM afgelegd
April		
26	la Roche Bernard (boot weer in het water)	---
Mei		
4	le Crouesty	29
6	Port Haliguen (Quiberon)	11
8	la Trinité	8
10	le Crouesty	10
12	Vannes	12
14	Piriac s.m.	30
16	l'Herbaudière (Nourmoutier)	29
17	St. Gilles Croix de Vie (Port la Vie)	34
19	Bourgenay	26
21	les Sables d'Olonne	7
22	Bourgenay	7
23	Saint Martin de Ré	20

26	les Sables d'Olonne	26
28	Ars en Ré	26
31	la Rochelle, les Minimes	18
Juni		
7	Saint-Denis d'Oléron	19
10	Boyardville	9
12	Rochefort	18
14	la Rochelle, les Minimes	26
15	Boyardville	14
19	Île d'Aix (voor anker)	4
21	la Rochelle, les Minimes	12
Juli		
28	Bourgenay	41
30	Port Joinville (Île d'Yeu)	35
31	l'Herbaudière	21
Augustus		
1	Pornic	10
4	Piriac	35
5	Piriac na rondje Île Dumet	8
6	Île Hoëdic (voor anker)	19
7	le Crouesty	13
9	Port Haliguen (Quiberon)	10
10	le Palais (Belle Île)	19
12	Lorient	28
13	Port Louis	2
15	Doëlan (aan ankerboei)	13
17	Concarneau	19
19	Sainte-Marine	12
21	Baie de Kérogan (op de Odet, voor anker)	10
22	Porz Meillou (op de Odet, aan ankerboei)	1
23	Loctudy	10
25	Ste. Marine	5
27	Concarneau	11
29	Port la Forêt	4
31	Concarneau	5
September		
1	Port la Forêt	4
3	Île de Penfret (Îles de Glénan, voor anker)	12
4	Port Tudy (Île de Groix)	22
6	Etel	11
8	Port Louis	10
10	Port Tudy (Île de Groix)	5
12	le Palais (Belle Île)	24
14	le Crouesty	22
16	Vannes	11
18	le Crouesty	13
19	Piriac	19
20	la Roche-Bernard	17
	totaal:	851